

Šílenci bojují proti CO₂: Od srpna má začít experiment s vyléváním louhu do oceánu

 necenzurovanapravda.cz/2024/07/silenci-bojuji-proti-co2-od-srpna-ma-zacit-experiment-s-vylevanim-louhu-do-oceanu

10 července, 2024

V poslední době se množí informace o různých již provedených nebo teprve plánovaných geoinženýrských zásazích. To se netýká jen ovlivňování ovzduší, ale také oceánů, které mají vliv na klima a jsou i značným producentem CO₂, pro rostliny nezbytného plynu, proti němuž bojují klimatičtí šílenci.

Různé nesmyslné nápady, jak proti CO₂ bojovat, jen potvrzují, že propagátorům klimatické agendy rozhodně nejde o ochranu přírody.

Nedávné oznámení Oceánografického institutu ve Woods Hole (WHOI), že provede experiment zahrnující vypouštění louhu do oceánu, je pozoruhodným příkladem přehnaně horlivých a špatně promyšlených opatření, která jsou přijímána pod rouškou boje proti klimatickým změnám.

Podle článku plánuje WHOI provést geoinženýrský experiment zaměřený na snížení hladiny atmosférického oxidu uhličitého přidáním alkalických látek, konkrétně louhu, do oceánu. Základní hypotézou je, že přidání louhu zvýší zásaditost oceánu a zvýší jeho schopnost absorbovat CO₂ z atmosféry.

Oceánografický institut ve Woods Hole bude od letošního srpna provádět studii v malém měřítku o účincích zvyšování zásaditosti oceánů, což je proces, který uměle zvyšuje pH oceánské vody v boji proti okyselování oceánů způsobenému člověkem.

Experiment bude proveden ve vodách jihozápadně od Nantucketu a Martha's Vineyard.

Projekt nazvaný „LOC-NESS“ – zkratka pro Locking away Ocean Carbon in the Northeast Shelf and Slope – zahrnuje vypuštění 20 metrických tun hydroxidu sodného (známého také jako louh) a až 75 kilogramů stopovacího barviva do oceánu, po kterém následuje pětidenní 24hodinové monitorování šíření alkality na místě.

Bude se zjišťovat příjem CO₂ a dopady na životní prostředí.

Věda, která stojí za tímto experimentem, je přinejlepším spekulativní. Složitě chemické složení oceánu a nesčetné množství proměnných, které ovlivňují procesy sekvestrace uhlíku, ztěžují přesné předpovídání výsledků takového zásahu.

Existují značné nejistoty ohledně toho, do jaké míry zvýšená zásaditost skutečně povede ke zvýšené absorpci CO₂.

V tiskové zprávě EPA uvedla, že „neočekává žádné měřitelné environmentální nebo jiné dopady nad rámec monitorovacích období studie“ a webová stránka Woods Hole zdůrazňuje, že kvůli čistotě hydroxidu sodného „jsou účinky na kvalitu vody omezeny pouze na vliv na pH.“

Řekněte to rybám a dalším organismům, které otrávíte louhem. Klidně by to mohl být dynamitový rybolov.

Do oceánu přidáme **20 tun NaOH** a sledování bude prováděno po dobu 5 dnů, což povede k potenciální sekvestraci až 20 tun CO₂.

Tento experiment je dostatečně malý na to, aby jakékoli bezprostřední dopady byly minimální a jakékoli účinky zásaditosti budou na konci experimentů plně zředěny zpět na základní podmínky.

Potenciální ekologické dopady vypouštění žíravé látky, jako je louh, do oceánu, nelze přeceňovat. Louh neboli hydroxid sodný může způsobit vážné chemické popáleniny a poškodit mořský život, pokud se s ním nezachází správně.

Se změnou chemického složení oceánu jsou spojena rizika, včetně možného poškození mořských ekosystémů a organismů, které je obývají.

Potenciální dopady experimentu na životní prostředí jsou rozmanité. Změna zásaditosti oceánů by mohla narušit křehkou rovnováhu mořských ekosystémů.

Obzvláště znepokojivé jsou účinky na fytoplankton, který tvoří základ oceánského potravního řetězce. Tyto mikroorganismy jsou klíčové pro koloběh uhlíku a jakékoli významné změny jejich prostředí by mohly mít kaskádové účinky v celém ekosystému.

Oponenti geoinženýrství jsou skeptičtí k důvěře vědců a varují, že lidské zásahy do životního prostředí mají často nezamýšlené důsledky.

Kromě toho by zavedení louhu mohlo vést k lokalizovaným oblastem s vysokým pH, což by mohlo poškodit mořský život, zejména druhy, které jsou citlivé na změny ve svém prostředí. To je významné riziko, které se zdá být bagatelizováno při hledání geoinženýrských řešení.

Geoinženýrství by nemělo být vnímáno jako životaschopný přístup k environmentálnímu managementu. Vzhledem ke značným nejistotám a potenciálním rizikům spojeným s tímto experimentem je nezbytné být obezřetný.

Vypouštění louhu do oceánu bez komplexního pochopení potenciálních dopadů je bezohledný přístup, který by mohl vést k nepředvídaným a možná nevratným škodám.

Kritici tvrdí, že potenciální negativní důsledky takových experimentů daleko převažují nad teoretickými přínosy, zejména vzhledem k současnému nedostatečnému pochopení oceánských chemických procesů a potenciálu nezamýšlených důsledků.

Plán WHOI vypouštět louh do oceánu jako prostředek k řešení spekulativního problému je hluboce chybná a nebezpečná iniciativa. Vědecké nejistoty a potenciální environmentální rizika spojená s

tímto experimentem daleko převažují nad spekulativními přínosy.

Tento bezohledný experiment s vyléváním louhu je důkazem zoufalství a krátkozrakosti, které často doprovázejí geoinženýrské zásahy.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 13 Průměrně: 5]